

רשומות

קובץ התקנות

21 בינואר 1954

418

י"ז בשבט תשי"ד

עמוד	
352	תקנות המועצה המשפטית (תיקון), תשי"ד—1954 ✓
352	תקנית בתי חרושת (רצועת עליה), תשי"ד—1954
353	תקנות מילוח חובה (שהיו של ציוד שיוצר בארץ), תשי"ד—1954
353	תקנות מילוח חובה (שויה של בריכה מלאכותית), תשי"ד—1954
354	צו מסי בלו על משקאות משכרים (שינוי העריף) (תיקון), תשי"ד—1954
355	צו מס הכנסה (פטור ממס לגבי תוספת היוקר), תשי"ד—1954
356	אכריות ההתגוננות האזרחית (תפקידים נדרשים בהגא), תשי"ד—1954
356	צו תכנון ערים (גלבוץ), תשי"ד—1954
358	כללי התקנים (עיבוד תקנים ישראליים), תשי"ד—1954
363	הוראות מס הכנסה (ניהול חשבונות של קבלנים), תשי"ד—1954
מדור לשלטון מקומי	
364	צו המועצות המקומיות (א) (תיקון מס' 13) (תיקון), תשי"ד—1954
365	חוק עזר לרמלה (אגרת תעודת אישור) (תיקון), תשי"ד—1954 ✓
366	חוק עזר לרמלה (היטל עינוגים) (תיקון), תשי"ד—1954 ✓
366	חוק עזר לכפר יבנה (אגרת תעודת אישור), תשי"ד—1954
367	חוק עזר לנחלת יהודה (מניעת מפגעים), תשי"ד—1954
368	חוק עזר לעמק הירדן (מס עסקים מקומי), תשי"ד—1954 ✓
369	חוק עזר לרמת הדר (מס עסקים מקומי) (תיקון), תשי"ד—1954 ✓

פקודת המועצה המשפטית, 1938

תקנות המועצה המשפטית

בתוקף סמכותי לפי סעיף 7 לפקודת המועצה המשפטית, 1938, סעיף 29 לפקודת עורכי הדין, 1938, הסעיפים 14 (א) ו-2 (ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח-1948, וסעיף 10 (א) לפקודת בתי משפט (הוראות מעבר), תש"ח-1948, אני מתקין תקנות אלה:

1. תקנות המועצה המשפטית, תשי"ג-1953, יתוקנו כך:

בתקנה 62 —

(1) אחרי הספרה „62” ייוסף הסימן „(א)”;

(2) אחרי תקנת משנה (א) תיוסף תקנת משנה זו:

„(ב) המועצה דשאית לשחרר מועמד לבחינה מהחובה להיבחן במועד אחד בשני נושאים לפחות כאמור בתקנה 10, אם ראתה טעם לשחרור כאמור מסיבת חובתו של המועמד למלא תפקיד צבאי או אחר בשירות המדינה”

2. לתקנות אלה ייקרא „תקנות המועצה המשפטית (תיקון), תשי"ד-1954”.

ח' בשבט תשי"ד (12 בינואר 1954)

(חמ"ט) כ"ט/3

פנחס רוזן

שר המשפטים

- ¹ ע"ר 1938, תוס' 1 מס' 843, עמ' 86.
- ² ע"ר 1938, תוס' 1 מס' 843, עמ' 75.
- ³ ע"ר תש"ח, תוס' א' מס' 2, עמ' 1.
- ⁴ ע"ר תש"ח, תוס' א' מס' 7, עמ' 17.
- ⁵ ק"ת 344, תשי"ג, עמ' 772.

פקודת בתי חרושת, 1946

תקנות בדבר רצועת עליה

בתוקף הסמכות לפי סעיף 55 לפקודת בתי חרושת, 1946, שנטלתי לעצמי לפי סעיף 1 לפקודת סדרי השלטון והמשפט (הוראות נוספות), תש"ח-1948, וכן בתוקף הסמכות כאמור שהוענקה לי לפי הסעיפים 14 (א) ו-2 (ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח-1948, אני מתקינה תקנות אלה:

1. בתקנות אלה, „רצועת עליה” — רצועת-אין-גמר המונעת בכוח מיכני, המשמשת להעלאת בני אדם או להורדתם ושאינן לה תא נוסעים מחומר מוצק העשוי רצפה, תקרה ושלושה קירות.

2. לא יתקין אדם בבית חרושת רצועת עליה ולא יקיימנה בו.

3. תקפן של תקנות אלה הוא מיום כ"ט באייר תשי"ד (1 ביוני 1954).

4. לתקנות אלה ייקרא „תקנות בתי חרושת (רצועת עליה), תשי"ד-1954”.

ט' בשבט תשי"ד (13 בינואר 1954)

(חמ"ט) כ"ט/4

גולדה מאיר רסון

שרת העבודה

- ¹ ע"ר 1946, תוס' 1 מס' 1472, עמ' 50.
- ² ע"ר תש"ח, תוס' א' מס' 8, עמ' 21.
- ³ ע"ר תש"ח, תוס' א' מס' 2, עמ' 1.

חוק מילווה חובה, תשי"ג—1953

תקנות בדבר שוויו של ציוד או ציוד נע שיוצר בארץ

בתוקף סמכותי לפי הסעיפים 29 ו-65 (א) לחוק מילווה חובה, תשי"ג—1953, ובאישור ועדת הכספים של הכנסת, אני מתקין תקנות אלה:

הגדרות

1. בתקנות אלה —

„ציוד“ — ציוד או ציוד נע שיוצר בארץ;

„מחיר הציוד“ — המחיר ששילם בעל הציוד בשעת רכישתו, ואם נרכש הציוד שלא בדרך הקניה, המחיר שיחושב לפי הסכום שהיה משתלם בעדו במועד הרכישה אילו נרכש במכירה ממוכר מרצון לקונה מרצון, לרבות כל הוצאות הובלתו והרכבתו אך למעט תשלומי חובה המוטלים עליו.

2. שוויו של ציוד יהיה כלהלן:

- (1) נרכש הציוד לפני יום כ"ב באדר ב' ת"ש (1 באפריל 1940) — פי אחד ושלושה רבעים ממחיר הציוד;
- (2) נרכש הציוד ביום כ"ב באדר ב' ת"ש (1 באפריל 1940) או לאחר מכן, אך לפני יום כ"א באדר ב' תש"ח (1 באפריל 1948) — פי שנים ממחיר הציוד;
- (3) נרכש הציוד ביום כ"א באדר ב' תש"ח (1 באפריל 1948) או לאחר מכן, אך לפני יום י"ח בשבט תשי"ב (14 בפברואר 1952) — פי אחד וחצי ממחיר הציוד;
- (4) נרכש הציוד ביום י"ח בשבט תשי"ב (14 בפברואר 1952) או לאחר מכן — מחיר הציוד.

3. לא המציא בעל הציוד להנחת דעתו של מנהל המילווה הוכחות בדבר מחיר הציוד, יקבע מנהל המילווה את מחיר הציוד לפי מיטב שיפוטו.

4. לתקנות אלה ייקרא „תקנות מילווה חובה (שוויו של ציוד שיוצר בארץ), תשי"ג—1954“.

כ"ו בטבת תשי"ד (1 בינואר 1954)

(חס(1)מ/6)

לוי אשכול
שר האוצר

¹ ס"ח 123, תשי"ג, עמ' 70.

חוק מילווה חובה, תשי"ג—1953

תקנות בדבר שוויה של בריכה מלאכותית

בתוקף סמכותי לפי הסעיפים 25 ו-65 (א) לחוק מילווה חובה, תשי"ג—1953, ובהתייעצות עם שר החקלאות, אני מתקין תקנות אלה:

הגדרות

1. בתקנות אלה —

„בריכה מלאכותית“ —

- (1) בריכת מים חפורה בקרקע המשמשת לגידול דגים (להלן — בריכת דגים);
- (2) בריכה חפורה בקרקע או מחוברת לה שאינה בריכת דגים (להלן — בריכה).

¹ ס"ח 123, תשי"ג, עמ' 70.

קביעת סכום
מחיר הציוד
על ידי מנהל
המילווה
השם

2. (א) שוויה של בריכת דגים בלירות הוא הסכום המתקבל תוך הכפלת הכפולה כמפורט בטור ב' להלן, לפי תאריכי גמר הבניה שצוינו בטור א', במספר הדונמים של שטח הברכה:

טור ב' הכפולה	טור א' תאריך גמר הבניה בין 1 באפריל ל-31 במרס של השנים:
48	1939/1940 או לפני כן
52	1940/1941
56	1941/1942
60	1942/1943
64	1943/1944
68	1944/1945
72	1945/1946
76	1946/1947
80	1947/1948
84	1948/1949
88	1949/1950
92	1950/1951
96	1951/1952 לרבות יום 1 באפריל 1952

(ב) היה גמר בנייתו של חלק מבריכת דגים בתאריך אחר מגמר בנייתו של חלק אחר מאותה בריכת דגים, יחושב שוויו של כל חלק ממנה לפי תאריך גמר בנייתו.

3. שוויה של בריכה היא כשוויו של בנין כפי שנקבע בתקנות מילוה חובה (שוויים של בנינים מסויימים), תשי"ג—1953.¹

שוויה של
ברכה

4. לתקנות אלה ייקרא „תקנות מילוה חובה (שוויה של בריכת מלאכותית), תשי"ד—1954.”

השם

כ"ג בטבת תשי"ד (29 בדצמבר 1953)

לוי אשכול
שר האוצר

(חס(1)סח/10)

¹ ס"ח 381, תשי"ג, עמ' 1355.

פקודת המשקאות המשכרים (ייצור ומכירה)

חוק מסי מכס ובלו (שינוי תעריף), תש"ט—1949

צו בדבר שינויים במסי הבלו על משקאות משכרים

בתוקף סמכותי לפי סעיף 33 לפקודת המשקאות המשכרים (ייצור ומכירה) ¹, הסעיפים 14 (א) ו-2 (ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח—1948 ², וסעיף 1 (ב) (1) לחוק מסי מכס ובלו (שינוי תעריף), תש"ט—1949 ³, אני מצווה לאמור:

¹ חוקי א"י, כרך ב', פרק ע"א, עמ' 774.

² ע"ר תש"ח, תוס' א' סס' 2, עמ' 1.

³ ס"ח 19, תש"ט, עמ' 154.

1. צו מסי בלו על משקאות משכרים (שינוי תעריף), תשי"ד—1953, יתוקן כך: אחרי סעיף 1 יוסף סעיף זה: תחילה.

א1. הוראות סעיף 1 לא יחולו על —
(1) אלכוהול הנמכר מבנינו של מייצר בעל רשיון, בכמות ובתנאים שיקבע המנהל, לאדם הוכאי לייבא אלכוהול פטור ממס מכס על פי פקודת תעריף המכס והפטורים, 1937²;

(2) משקאות משכרים הנמכרים מבנינו של מייצר בעל רשיון, בכמות ובתנאים שיקבע המנהל, לנציג דיפלומטי או לנציג קונסולרי או לפקיד המועסק על ידי מדינה זרה בנציגות דיפלומטית או קונסולרית כמשמעותם בפרט 774 שבחלק א' של התוספת לפקודת תעריף המכס והפטורים, 1937, הזכאים לייבא משקאות משכרים פטורים ממס מכס לפי הפרט האמור.

2. תקפו של צו זה הוא מיום ט"ז בחשוון תשי"ד (25 באוקטובר 1953).

3. לצו זה ייקרא „צו מסי בלו על משקאות משכרים (שינוי תעריף) (תיקון), תשי"ד—1954“.

ד' בטבת תשי"ד (8 בינואר 1954)
(המס/מ/ש/1)

לוי אשכול
שר האוצר

¹ ק"ת 398, תשי"ד, עמ' 94.
² ע"ר 1937, תוס' 1 מס' 714, עמ' 183; ק"ת 253, תשי"ב, עמ' 614.

פקודת מס הכנסה, 1947

צו בדבר פטור ממס לגבי תוספת היוקר

בתוקף סמכותי לפי סעיף 8א לפקודת מס הכנסה, 1947 (להלן — הפקודה), ובאישור ועדת הכספים של הכנסת, אני מצווה לאמור:

1. היתה הכנסתו של יחיד כוללת הכנסתו של אשתו וחישוב המס נעשה לפי סעיף 23 (2) לפקודה, יהיה פטור ממס חלק מתוספת היוקר, המשתלמת לתקופת השנה שהסתיימה ב-31 במרס 1953, והכלולה בהכנסתם — לפי סעיף 5 (1) (ב) לפקודה — של האיש או של האשה או של כל אחד מהם והשווה ל-9,5% מאותה הכנסה, ובלבד שהסכום הפטור לא יעלה לגבי כל אחד מהם על 147.500 ל"י.

2. לצו זה ייקרא „צו מס הכנסה (פטור ממס לגבי תוספת היוקר), תשי"ד—1954“.

כ"ה בטבת תשי"ד (31 בדצמבר 1953)
(המס/מ/ה/6)

לוי אשכול
שר האוצר

¹ ע"ר 1947, תוס' 1 מס' 1568, עמ' 77; ס"ח 108, תשי"ב, עמ' 295; ס"ח 135, תשי"ג, עמ' 169.

חוק ההתגוננות האזרחית, תשי"א — 1951

אכרזה על תפקידים נדרשים בהגא

766 יק"ג
844 ת"א

בתוקף סמכותי לפי סעיף 7 (א) לחוק ההתגוננות האזרחית, תשי"א—1951, אני מכריז לאמור:

תפקידים נדרשים בהגא

1. התפקידים בהגא המנויים להלן הם תפקידים נדרשים בהגא, ובלבד שהפעולות הקשורות בכל אחד מהתפקידים המנויים בפרטים (1) עד (14) יהיו מוגבלות למבנה פלוני או לשטח של 500 מטר שברדיוס מאותו מבנה:

- (1) פקחות;
- (2) סדרנות;
- (3) פינוי אוכלוסיה;
- (4) הגשת סעד לנפגעים;
- (5) רישום ומתן אינפורמציה;
- (6) חילוץ גלכדים;
- (7) כיבוי דליקות;
- (8) הריסת בנינים;
- (9) הגשת עזרה ראשונה לנפגעים;
- (10) סניטציה במקלטים;
- (11) קשר;
- (12) הובלה;
- (13) הפעלת צופרים;
- (14) עבודה משרדית;
- (15) פקחות בית.

2. לאכרזה זו ייקרא „אכרזה ההתגוננות האזרחית (תפקידים נדרשים בהגא), תשי"ד — 1954".

א' בשבט תשי"ד (5 בינואר 1954)
(הס' (2) הא/6)

פנחס לבון
ממלא מקום שר הבטחון

¹ ס"ח 71, תשי"א, עמ' 78.

פקודת בנין ערים, 1936

צו בדבר גבולות שטח תכנון עיר של הגלבע

5687
2487

בתוקף סמכותי לפי סעיף 10 (1) לפקודת בנין ערים, 1936, והסעיפים 14 (א) ו-2 (ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח—1948, ולבקשת הועדה המחוזית לבניה ולתכנון ערים, מחוז הצפון (להלן — הועדה), אני מצווה לאמור:

1. השטח שבתחומי מחוז הצפון, שגבולותיו נקבעו על ידי הועדה והמתוארים בתוספת, יהיה שטח תכנון עיר.

קביעת גבולות לשטח תכנון עיר

¹ ע"ר 1936, תוס' 1 מס' 589, עמ' 153.
² ע"ר תש"ח, תוס' א' מס' 2, עמ' 1.

תשריט והפקדת
העתק ממנו

2. גבולותיו של השטח האמור המתוארים בתוספת סומנו בקו כחול בתשריט מס' 184 מיום י"א שבט תשי"ג (27 בינואר 1953), החתום ביד שר הפנים וביד יושב ראש הוועדה; העתק התשריט הופקד במשרדי המועצה האזורית הגלבוע (עין חרוד) וכל מעונין בדבר זכאי לעיין בו בשעות המשרד הרגילות.

הצבת גלעדים

3. גלעדי גבולות הנזכרים בתוספת עשויים יתדות ברזל הקבועות בעמודי בטון המת- נשאים המישים סנטרמטר מעל לפני הקרקע ומסומנים כל אחד במספר. מקום שהנקודות הנזכרות בתוספת נמצאת בתוך ואדי או נהר או דרך קיימת או מתוכננת, הוצבו הגלעדים בתחום שטח תכנון העיר, כמון ככל האפשר לנקודות האמורות.

השם

4. לצו זה ייקרא "צו תכנון ערים (גלבוע), תשי"ד—1954".

תוספת

גבולות שטח תכנון עיר של הגלבוע

צפון: מגלעד מס' 1 הנמצא בגבול הדרומי של גוש רישום קרקעות 16688 עד פגישתו עם מסילת הברזל עפולה—שכם, מזרחה לאורך הגבול הדרומי של גוש 16688 הא- מור עד פינתו הדרומית מזרחית; משם לאורך הגבול הדרומי ומזרחי של גוש 16792 עד הגל- עד מס' 2, הנמצא בואדי אבו שוקיפה; משם לאורך הגבול הדרומי של גושים 16817 ו-16818 ומשם לאורך הגבול הדרומי-מערבי של גושים 16819 ו-16785 עד הגלעד מס' 3, הנמצא בואדי אבו-חדידה; משם לאורך הגבול הדרומי של גושים 16785 ו-16797 עד הגלעד מס' 4, הנמצא בואדי אבו-חדידה; משם לאורך הגבול המערבי של גוש 16798 עד הגלעד מס' 5 הנמצא בואדי אל אסמר; משם לאורך הגבול המזרחי של אותו הגוש 16798 ולאורך הגבול המזרחי של גוש 16790 עד פגישתו עם הגבול הדרומי של גוש 17233; משם לאורך הגבול הדרומי של גושים 17233 ו-17232 עד הגלעד מס' 6 הנמצא בפינתו הדרומית; משם לאורך הגבול המזרחי של גוש 17232; משם לאורך הגבול המזרחי של גוש 17239 עד הגלעד מס' 7, הנמצא בפגישתו עם הגבול הדרומי של גוש 17085; משם לאורך הגבול הדרומי ומזרחי של גוש 17085 האמור; משם לאורך הגבול המזרחי של גושים 17086, 17097 ו-17080 עד הגלעד מס' 8; משם לאורך הגבול הדרומי של גוש 17080 האמור; משם לאורך הגבול המזרחי של גושים 17079 ו-17078 עד הגלעד מס' 10, הנמצא על-יד נקודת הטריאנגולציה 7—21; משם לאורך הגבול הדרומי של גושים 22508, 22531, 22533 ו-22534; משם לאורך הגבול הדרומי של גושים 23227 ו-23228 עד הגלעד מס' 11, הנמצא על יד עין אל אסד.

מזרח: מגלעד מס' 11 האמור לאורך הגבול הצפוני-מערבי של גוש 22590; משם לאורך הגבול הצפוני של גוש 22587 עד הגלעד מס' 12; משם לאורך הגבול המערבי של אותו הגוש 22587 ושל הגוש 22588 עד הגלעד מס' 13; משם לאורך הגבול הדרומי של אותו הגוש 22588 ושל הגושים 22589 ו-22633 עד הגלעד מס' 14; משם לאורך הגבול המערבי של גוש 22628 עד הגלעד מס' 15; משם לאורך הגבול הצפוני-מזרחי של גוש 22736; משם לאורך הגבול המערבי של אותו הגוש 22736; משם לאורך הגבול המערבי והצפוני של גוש 22737 עד גלעד מס' 16; משם לאורך הגבול המערבי של גושים 22741, 22742, 22769 ו-22770 עד גלעד מס' 17; משם לאורך הגבול המערבי והצפוני של גוש 22772; משם לאורך הגבול הצפוני של אותו הגוש 22772; משם לאורך הגבול הצפוני של גוש 22880; משם לאורך הגבול המערבי של אותו הגוש 22880; משם לאורך הגבול המערבי של גושים 22881, 22882, 22883 ו-22884 עד גלעד מס' 18 הנמצא בקנת-אל-גילוד; משם לאורך הגבול הצפוני של הגושים 22837, 22836 ו-22845 עד גלעד מס' 19.

משם לאורך הגבול המערבי של גוש 22845 האמור; משם לאורך הגבול המערבי של גוש 22843; משם ישר עד נקודת הטריאנגולציה מס' Z—1182; משם ישר עד נקודת הטריאנגולציה מס' G—343; משם ישר עד נקודת הטריאנגולציה מס' G—827; משם בכיוון ישר לנקודת הטריאנגולציה מס' V—322 עד גלעד מס' 20 הנמצא בקו שביתת הנשק.

ד ר ו ב ; מגלעד מס' 20 לאורך קו שביתת הנשק האמור עד גלעד מס' 21 הנמצא באותו קו שביתת הנשק; מגלעד מס' 21 האמור לאורך הגבול הצפוני של אדמות צנדלה עד גלעד מס' 22 הנמצא על הגבול המערבי של גוש 20250; משם לאורך הגבול המזרחי של גוש 20250 האמור ומשם לאורך הגבול המזרחי של גושים 20002 ו-20001 עד גלעד מס' 23 הנמצא בפינה הצפונית של אותו הגוש 20001; משם לאורך הגבול הצפוני-מערבי וגם מערבי של גוש 20001 האמור עד הפינה הצפונית ביותר של גוש 20003; משם לאורך הגבול המערבי של אותו הגוש 20003 עד גלעד מס' 24 הנמצא על מסילת הברזל עפולה—שכם.

מ ע ר ב ; מגלעד מס' 24 האמור לאורך מסילת הברזל עפולה—שכם עד גלעד מס' 1 הנמצא על הגבול של גוש 16688.

כ"ח בטבת תשי"ד (3 בינואר 1954)

(חס (13) תע/29)

י ש ר א ל ר ו ק ח
ש ל הפנים

חוק התקנים, תשי"ג—1953

כללים לעיבוד תקנים ישראליים

בתוקף סמכותו לפי סעיף 7 לחוק התקנים, תשי"ג—1953, קובע מכוון התקנים הישראלי כללים אלה:

פרק ראשון: הנדרות

1. בכללים אלה —

- „ועדת התיאום“ — ועדה לתיאום התקינה שהוקמה לפי סעיף 2;
- „ועדות מרכזיות“ — ועדות תקנים מרכזיות שהוקמו לפי סעיף 4;
- „ועדות תקינה“ — ועדות תקינה שהוקמו לפי סעיף 7;
- „המכון“ — מכון התקנים הישראלי;
- „הוועד הפועל“ — הוועד הפועל של המכון;
- „המועצה הכללית“ — המועצה הכללית של המכון;
- „הממונה“ — הממונה על התקינה;
- „המנהל“ — מנהל המכון;
- „תקן“ — תקן ישראלי.

הנדרות

³ ס"ח 116, תשי"ג, עמ' 30.

פרק שני : ועדות

סימן א' — ועדת התיאום

2. תוקם במכון ועדת תיאום וזה יהיה הרכבה :

- (1) המנהל שישמש גם יושב ראש ;
- (2) הממונה ;
- (3) יושבי ראש של ועדות מרכזיות וסגניהם.

3. ועדת התיאום מוסמכת —

- (1) להמליץ לפני הוועד הפועל על קווי פעולה כלליים של התקינה ;
- (2) להמליץ לפני הוועד הפועל ולפני המועצה הכללית על הקמת ועדות מרכזיות חדשות ועל ביטולן ;
- (3) להחליט בשאלות המשותפות לכמה ועדות מרכזיות ולתאם את עבודתן ;
- (4) לפעול כועדה מרכזית לגבי נושאי תקנים שלא נתייחדו לפעולתן של הועדות המרכזיות הקיימות.

סימן ב' — ועדות מרכזיות

4. (א) המועצה הכללית תקים, אם תראה צורך בכך, ועדות מרכזיות לענפי משק שונים ולענפי ייצור שונים, ותקבע את תחום פעולתן.

(ב) עם הקמת ועדה מרכזית, ומאו ואילך כל אימת שהמועצה הכללית תמצא לנכון, תקבע המועצה הכללית מי יהיה מיוצג בוועדה המרכזית ומה יהיה מספר נציגיו בה, ובלבד שמספר כל חבריה לא יעלה על חמישה עשר, ושיהיו מיוצגים בה ארגוני היצרנים העיקריים וארגוני הצרכנים העיקריים שבכל ענף, במידה שקיימים ארגונים כאלה, ורשויות המדינה הנוגעים בדבר. המועצה הכללית תקבע מחדש את הרכבה של ועדה מרכזית לא לפני תום 20 חדשים ולא יאוחר מ-30 חדשים מהיום שבו נקבע הרכב הוועדה לאחרונה.

(ג) הנציגים ימונו בכתב על ידי שולחיהם ויכהנו עד אשר ייקבע מחדש הרכב הוועדה המרכזית. אלא אם כן התפטרו או בוטל מינויים.

(ד) המנהל והממונה יהיו חברים בכל ועדה מרכזית בתוקף תפקידם.

(ה) בתקופה שבין שתי אסיפות של המועצה הכללית רשאי הוועד הפועל, אם המליצה על כך ועדת התיאום, להקים ועדה מרכזית ולקבוע את הרכבה לפי סעיף קטן (ב).

(ו) לכל ועדה מרכזית יהיה יושב ראש וסגן יושב ראש שייבחרו בישיבת הראשונה אחרי שייקבע הרכב הוועדה המרכזית ולאחר מכן כל אימת שייקבע מחדש הרכב הוועדה המרכזית.

5. כל ועדה מרכזית מוסמכת בתחום פעולתה —

- (1) לאשר נושאים לתקנים שהועברו אליה מאת המנהל ;
- (2) למנות ועדות תקינה לעיבוד הצעות תקן לנושאים שאישרה ;
- (3) להטיל על ועדות תקינה קיימות עיבוד הצעות תקן לנושאים שאישרה ;
- (4) לאשר ולפרסם כתקנים הצעות תקן שהועברו אליה על ידי ועדות תקינה ;
- (5) לטפל בהצעות שינויים בתקן שאושר ;
- (6) להטיל על ועדות תקינה בדיקת תקן שאושר, ולטפל בתקן שנבדק ;
- (7) לאחר התייעצות בוועדות התקינה הנוגעות בדבר — לבטל תקן שאושר.

הקמת ועדת
התיאום והרכבה

סמכות ועדת
התיאום

הקמת ועדות
מרכזיות
והרכבו

סמכות ועדת
מרכזיות

6. (א) חבר שנעדר משלוש ישיבות רצופות של ועדה מרכזית ללא סיבה מתקבלת על דעתו של היושב ראש, יראו אותו כאילו התפטר מחברותו.
(ב) התפנה מקומו של חבר ועדה מרכזית, יתמנה ממלא מקומו בדרך שנתמנה הוא עצמו.

התפטרות חבר ועדה מרכזית

סימן ג' — ועדות תקינה

7. (א) כל ועדה מרכזית תמנה בתחום פעולתה ועדות תקינה, תקבע את תחום פעולתן ומי יהיה מיוצג בהן ומה יהיה מספר נציגיו, ובלבד שבכל ועדת תקינה יהיו מיוצגים היצי רנים או ארגוני היצרנים, ארגוני הצרכנים, במידה שקיימים ארגונים כאלה, ורשויות המדינה הנוגעים בדבר.

הקמת ועדות תקינה

(ב) לכל ועדת תקינה יהיה יושב ראש שייבחר בישיבתה הראשונה.
(ג) הועדה המרכזית רשאית לשנות בכל עת את הרכבה של ועדת תקינה.
(ד) הממונה ראשי להשתתף בישיבות ועדות התקינה ולקבל, לפי בקשתו, הומנות לישיבות הועדות לפי בחירתו וכן פרוטוקולים מישיבותיהן.

סכנות ועדת תקינה

8. ועדת תקינה מוסמכת —

- (1) לקבוע את נוסח הצעות התקן לנושאים שאישרה הועדה המרכזית המתאימה ומסרה אותו לטיפול;
- (2) לקבוע נוסח של הצעות או שינויים בתקנים הקיימים שנמסרו לטיפול מאת הועדה המרכזית המתאימה;
- (3) לצרף חברים נוספים באישור הועדה המרכזית המתאימה;
- (4) למנות ועדות משנה לטיפול בהצעות תקן ובהצעות שינוי לתקנים שנמסרו לה מאת הועדה המרכזית המתאימה.

9. כל ועדת תקינה תכהן עד שתבוטל על ידי הועדה המרכזית של אותו ענף.

כהונתה של ועדת תקינה מינוי נציגים

10. הנציגים בוועדת תקינה ימונו בכתב על ידי שולחיהם. לא נתמנה נציג המייצג רשות של המדינה תוך חודש ימים מיום שהשולח נתבקש לכך על ידי המכון, ישלח המכון בקשה שניה; לא נענה השולח לבקשה השניה תוך שבועיים מיום שנשלחה, יודיע המנהל על כך לוועד הפועל, הרשאי למנות חבר בוועדת תקינה במקום הנציג שלא מונה.

11. (א) חבר בוועדת תקינה יכהן כל תקופת כהונתה של ועדת התקינה אלא אם כן התפטר, או בוטל מינויו או שהועדה המרכזית שינתה את הרכב ועדת התקינה באופן המבטל את חברותו.

חברות בוועדת תקינה

(ב) חבר שנעדר משלוש ישיבות רצופות של ועדת התקינה ללא סיבה מתקבלת על דעתו של יושב ראש הועדה, יראו אותו כאילו התפטר מחברותו; נתפנה מקומו של חבר בוועדת התקינה, יתמנה ממלא מקומו בדרך שנתמנה הוא עצמו.

סימן ד' — הוראות כלליות

12. היושב ראש של כל ועדה מהועדות שהוקמו לפי כללים אלה (להלן בסימן זה — הועדה) יכנס אותה לישיבות לפי הצורך ויקבע את זמן הישיבה, מקומה וסדר יומה.

ישיבות הועדות

13. המנין החוקי לקיום הישיבות של הועדות המרכזיות ושל ועדת התיאום יהיה ארבעה חברים לפחות; לקיום הישיבות של ועדות התקינה יהיה די בנוכחותם של שלושה מחברי הועדה.

מינוי חוקי

החלטות הועדות	<p>14. (א) - החלטות הועדה יתקבלו ברוב דעות של חבריה. היו הדעות שקולות, יכריע קולו של היושב ראש.</p> <p>(ב) זכתה הצעת החלטה בועדה לרוב דעות החברים הנוכחים בישיבה אך לא לרוב דעות של חברי הועדה, כאמור בסעיף קטן (א), ייערך משאל על ידי משלוח שאלון בכתב לכל חברי הועדה. הצעת החלטה אשר רוב חברי הועדה לא הביעו את התנגדותם לה תוך שלושה שבועות מיום משלוח השאלון, דינה - כדין הצעת החלטה שנתקבלה בישיבת הועדה ברוב דעות של חבריה.</p>
פרוטוקולים	<p>15. העתקי הפרוטוקולים של ישיבות הועדה יישלחו לכל החברים; אוסף הפרוטוקולים יישמר במכון והעיון בהם יהיה טעון הרשאה מאת המנהל.</p>
נוכחות בישיבות	<p>16. בישיבות ועדה רשאים להיות נוכחים ולהשתתף בדיונים, מלבד חבריה, כל מי שהודר שיהיה לפי תקנון המכון וכן באי כוח המנהל ואנשים שהוזמנו בהסכמת יושב ראש אותה ועדה; אולם זכות ההצבעה תהיה לחברי הועדה בלבד.</p>
פרסום	<p>17. לא תפרסם ועדה חומר הנוגע לעבודתה אלא באמצעות המנהל.</p>
פרק שלישי: מהלך עיבוד התקנים, קביעתם ופרסומם	
יוזמת התקינה	<p>18. (א) אלה רשאים להציע למכון נושאים לעיבוד תקנים:</p> <ol style="list-style-type: none"> (1) הממונה; (2) מוסד ממוסדות המכון; (3) ועדה מועדות המכון; (4) מי שמיוצג במועצה הכללית; (5) חבר המכון, בין שהוא חבר ממונה ובין שהוא חבר נספח; (6) רשות מרשויות המדינה; (7) רשות מקומית. <p>(ב) הצעות נושאים מאת רשות המדינה יועברו למנהל באמצעות הממונה בלבד.</p> <p>(ג) כל הצעת נושא תוגש למנהל בכתב בהגדרה מדוייקת ככל האפשר של הנושא המוצע ובנימוקים המסבירים את הצורך בתקן לנושא זה.</p>
אישור נושא התקינה	<p>19. (א) המנהל יעביר כל הצעת נושא שהוצעה כאמור, בצירוף הערותיו, לדיון באחת הועדות המרכזיות אשר לתחום פעולתה שייך הנושא המוצע; הועדה תחליט על אישור הנושא או על דחייתו.</p> <p>(ב) המנהל יודיע בכתב למציע הנושא את החלטתה של הועדה המרכזית. העתק החלטתה יישלח לממונה.</p> <p>(ג) החלטת ועדה מרכזית לדחות הצעה לעיבוד תקן שהוצעה על ידי הממונה טעונה אישורו של הועד הפועל.</p>
נוסח הצעות תקן	<p>20. (א) משאושר נושא התקן כאמור, תטיל הועדה המרכזית את ניסוח הצעת התקן על ועדת תקינה קיימת, או תקים ועדת תקינה חדשה לתכלית זו; בעיבוד הצעות התקן שאושרו כאמור, תהיה זכות קדימה לנושאים שהוצעו על ידי הממונה.</p> <p>(ב) לשם ניסוח הצעת תקן תעייץ ועדת התקינה בתקנים שפורסמו בחוץ לארץ על הנושא הנדון, וכן בחוקים, בהוראות ובמפרטים הקיימים בארץ על אותו נושא, תבדוק</p>

את תנאי הייצור והשימוש בארץ לגבי המצרך הנדון ותכוון את עבודתה לניסוח תקן שהוא בהתאם לתנאיה הכלכליים של הארץ ועשוי לסייע לשיפור רמתו ויעילותו של המשק הארצי ולהגנת האינטרסים של הציבור.

פרסום הצעות תקן לשם בקורת

21. (א) המנהל יפרסם את הצעת התקן כפי שנוסחה על ידי ועדת התקינה וישלחנה לעיון ולבקורת לחוגים המעוניינים בארץ ולמוסדות תקינה בחוץ לארץ. חמישה עשר העתקים מכל הצעת תקן יישלחו לממונה.

(ב) עם פרסום הצעת התקן כאמור, יקבע המנהל מועד למתן הערות שלא יעלה על ששה חדשים מיום הפרסום.

(ג) הועדה המרכזית רשאית לפטור את המנהל מהחובה לשלוח את הצעת התקן לעיון ולבקורת.

22. ההערות שיגיעו למכון כתוצאה מפרסומה של הצעת התקן כאמור, יובאו לדיון בפני ועדת התקינה שניסחה את הצעת התקן ולפיהן תבין — אם תמצא לנכון — נוסח מתוקן של הצעת התקן.

תיקון הצעת התקן

23. (א) הנוסח המתוקן של הצעת התקן יובא בפני הועדה המרכזית שאישרה את נושא התקן בצירוף דין וחשבון על אופן ניסוחה ועל תוצאות הבקורת הפומבית.

הצעת התקן הסתוקנת תוצע לוועדה המרכזית

(ב) כל חבר ועדת התקינה החולק על הנוסח המוצע על ידי ועדת התקינה רשאי להגיש לוועדה המרכזית דין וחשבון יחד עם הצעת ועדת התקינה.

24. (א) לישיבות הועדה המרכזית לדיון באישור הצעת תקן יוזמן יושב ראש ועדת התקינה שניסחה את הצעת התקן. כן רשאי יושב ראש הועדה המרכזית להזמין לישיבה כל חבר ועדת התקינה שהגיש דין וחשבון החולק על הנוסח המוצע על ידי ועדת התקינה.

אישור תקנים

(ב) הועדה המרכזית תברר, אם הצעת התקן מתיישבת עם מגמותיו הכלליות של המכון, אם רמתו הטכנית והמידה שבה הושגה הסכמה בוועדת התקינה מניחות את הדעת וכיוצא באלה.

(ג) הועדה המרכזית תאשר את הצעת התקן בתורת תקן או תחזירנה בצירוף הערותיה לוועדת התקינה לעיון שני.

(ד) נתגלעו חילוקי דעות בין חברי ועדת תקינה לגבי נוסח של הצעת תקן, וועדת התקינה ביקשה מאת הועדה המרכזית לקבוע את הנוסח, ייקבע הנוסח על ידי הועדה המרכזית.

(ה) אושר התקן, יעבירו יושב ראש הועדה המרכזית למנהל בצירוף הפרוטוקול על הדיון כשהוא חתום בידו.

(ו) המנהל יחתום על הפרוטוקול ועם חתימתו יראו את התקן שאושר כתקן שנקבע על ידי המכון.

25. המנהל ימציא לממונה את הנוסח המאושר של כל תקן, בצירוף דין וחשבון על אופן עיבודו ואישורו, ויפרסם את התקן בדרך שימצא לנכון, חמישה עשר טפסים של כל תקן שפורסם יישלחו לממונה.

פרסום תקנים

26. (א) כל אדם רשאי להציע למכון הצעות לשינויים בתקנים קיימים. הטיפול בהצעות אלה וניסוח השינויים ואישורם ייעשה בהתאם לנוהל שנקבע לגבי נושאי תקן חדשים, אולם על הצורך בפרסום הצעת השינויים לבקורת תחליט הועדה המרכזית.

שינוי תקנים

(ב) אחרי אישור שינויים בתקן קיים תפורסם מהדורה חדשה ומתוקנת של התקן, או יפורסם גליון תיקון שיכיל את השינויים שאושרו וגליון תיקון זה יחד עם המהדורה הקודמת ייחשבו כמהדורה החדשה של התקן.

בדיקת התקן

27. עברו חמש שנים מיום פרסום מהדורתו האחרונה של תקן ולא באה כל הצעה לשינויים, תדון הועדה המרכזית המתאימה ותחליט אם יש צורך בבדיקת התקן על מנת להתאימו להתקדמות הטכניקה והמדע השימושי ולהתפתחות המשק הארצי. החליטה הועדה שיש צורך בבדיקת התקן כאמור, הרי בבדיקת התקן, ניסוח השינויים ואישורם ופרסומם של המהדורה החדשה ייעשו לפי הנוהל שנקבע לגבי התקנים החדשים, אולם על הצורך בפרסום הצעת השינויים לבקורת תחליט הועדה המרכזית.

פרק רביעי: השם

28. לכללים אלה ייקרא „כללי התקנים (עיבוד תקנים ישראלים)”, תשי״ד—1954.

השם

א. ש ל ו ן

יושב ראש הועד הפועל של מכון התקנים הישראלי

נתאשר.

כ״ט בסכת תשי״ד (4 בינואר 1954)

(הס(18)נ/4)

פ ר ץ ב ר נ ש ט י י ן

שר המסחר והתעשייה

פקודת מס הכנסה, 1947

הוראות בדבר ניהול השבונות של קבלנים

בתוקף סמכותי לפי סעיף 43 לפקודת מס הכנסה, 1947, אני מורה לאמור:

הגדרות

1. בהוראות אלה —

„קבלן” — אדם שעסקו או חלק מעסקו לבצע עבודות בניה על חשבון אדם אחר או על חשבונו;

„עבודות בניה” — לרבות עבודות הקשורות בהכנה לבניה ובהשלמתה, וכמו כן עבודות חפירה, ביוב וסלילת כבישים.

חובת ניהול ספרים

2. קבלן חייב לנהל לפחות ספר קופה, פנקס עבודות, פנקס שכר עבודה ופנקס מחסן.

ספר הקופה

3. (א) בספר הקופה ירשום הקבלן בדיו ובסדר כרונולוגי פרטים אלה:

(1) כל סכום כסף שקיבל תוך ציון תאריך קבלתו, שם המשלם ותיאור העסקה שבקשר אליה נתקבל התשלום;

(2) כל סכום כסף ששילם תוך ציון תאריך התשלום, שם מקבל התשלום ותיאור העסקה שבקשר אליה נעשה התשלום.

(ב) ספר הקופה יסוכם בדיו בסוף כל עמוד שבו, לפחות אחת בחודש.

¹ ע״ר 1947, תוס' 1 מס' 1568, עמ' 77; ס״ח 108, תשי״ב, עמ' 298; ס״ח 135, תשי״ג, עמ' 169.

- פנקס העבודות
- פנקס שכר עבודה
- פנקס המחסן
- רישום לפי מסמכים השם
4. בפנקס העבודות ינהל הקבלן חשבון נפרד לכל עבודת בניה ויפרט בו —
 - (1) הוצאות לחמרים תוך ציון כמויות החמרים;
 - (2) מקום החוקתם או החסנתם;
 - (3) שכר עבודה;
 - (4) הוצאות אחרות;
 - (5) כל הסכומים המגיעים על חשבון אותה עבודה.
 5. בפנקס שכר עבודה ירשום הקבלן תאריך התשלום של השכר, שמו של המקבל, כהבתו ותקופת עבודתו.
 6. בפנקס המחסן ירשום הקבלן בדיו ובנפרד לכל סוג מהחמרים —
 - (1) לגבי החמרים שנתקבלו:
 - (א) תאריך קבלתם;
 - (ב) שם הספק;
 - (ג) כמותם לפי יחידות;
 - (ד) מחירם.
 - (2) לגבי החמרים שהוצאו:
 - (א) תאריך הוצאתם;
 - (ב) למי הוצאו (שם המקבל או הבנין);
 - (ג) כמותם לפי יחידות;
 - (ד) מחירם.
 7. כל רישום בספרי החשבונות לפי הוראות אלה יהיה על יסוד מסמכים נאותים.
 8. להוראות אלה ייקרא „הוראות מס הכנסה (ניהול חשבונות של קבלנים)“, תשי״ד — 1954.

71 בשבט תשי״ד (10 בינואר 1954)
(חמ"ס (1) ס/ה/15)

בן-ציון ארגוב
נציב מס הכנסה

מדור לשלטון מקומי

פקודת המועצות המקומיות, 1941

צו בדבר מועצות מקומיות

- בתוקף סמכותי לפי סעיף 2 לפקודת המועצות המקומיות, 1941, והסעיפים 14 (א) ו-2 (ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש״ח—1948, אני מצווה לאמור:
1. צו המועצות המקומיות (א) (תיקון מס' 13), תשי״ג—1953 (להלן — צו תיקון מס' 13), יתוקן כך:

¹ ע"ר 1941, תוס' 1 סס' 1154, עמ' 119.
² ע"ר תש״ח, תוס' א' מס' 2, עמ' 1.
³ ק"ת 345, תשי״ג, עמ' 791.

תיקון צו

אחרי סעיף 1 יוסף סעיף זה :

1. (א) כל אדם או חבר בני אדם שהתמנו או שנבחרו לכהונה כל שהיא הוראות מעבר * XI. (א) כל אדם או חבר בני אדם שהתמנו או שנבחרו לכהונה כל שהיא על פי צו המועצות המקומיות (ב), תשי"א—1951 (להלן — הצו המבוטל), ושנשאו בכהונתם ערב תחילת תקפו של צו זה, ימשיכו בה והוראות צו המועצות המקומיות (א), תשי"א—1950 (להלן — הצו המקורי), יחולו עליהם כאילו התמנו או נבחרו לפיהן.
 (ב) כל המסים שהוטלו לפני תחילת תקפו של צו זה לפי הצו המבוטל, יראו אותם כאילו הוטלו לפי הוראות הצו המקורי.
 (ג) לוח שומה שהיה בתקפו ערב תחילת תקפו של צו זה, יראו אותו כאילו הוכן לפי הוראות הצו המקורי.
 (ד) כל מעשה או פעולה שנעשו לפני תחילת תקפו של צו זה, על פי הוראות הצו המבוטל, יראו אותם כאילו נעשו על פי הסעיפים המתאימים בצו המקורי."

15
 17

חוקה מעשים שנעשו לפי הצו המבוטל

2. על אף האמור בצו תיקון מס' 13 —

(1) כל מעשה או פעולה שנעשו בתקופה בין ט"ז בניסן תשי"ג (1 באפריל 1953) לבין יום פרסום צו זה ברשומות (להלן — יום הפרסום) או שנעשו כמדומה על פי הוראות הצו המבוטל, יראו אותם כאילו נעשו כחוק אם נעשו בהתאם להוראות אותו צו;
 (2) כל מעשה או פעולה שמותר היה לעשותם אלמלא צו תיקון מס' 13, יהיה מותר לעשותם תוך ארבעה עשר יום מיום הפרסום.

תחילת חוקה

3. תקפו של סעיף 1 לצו זה הוא מיום ט"ז בניסן תשי"ג (1 באפריל 1953).

השם

4. לצו זה ייקרא, "צו המועצות המקומיות (א) (תיקון מס' 13) (תיקון), תשי"ד—1954"

ישראל רוקח
 שר הפנים

ר' בשבת תשי"ד (10 בינואר 1954)
 (חם 8011)

¹ ק"ת 141, תשי"א, עמ' 474.
² ק"ת 127, תשי"א, עמ' 178.

פקודת העיריות, 1934

חוק עזר לרמלה בדבר אגרת תעודת אישור

בתוקף סמכותה לפי סעיף 99 לפקודת העיריות, 1934, מתקינה מועצת עיריית רמלה חוק עזר זה:

15
 תיקון חוק עזר

1. חוק עזר לרמלה (אגרת תעודת אישור), תשי"א—1950, יתוקן כך:
 בסעיף 2, במקום — "250 פרוטה" יבוא — "לירה אחת".

השם

2. לחוק עזר זה ייקרא "חוק עזר לרמלה (אגרת תעודת אישור) (תיקון), תשי"ד—1954"

מאיר מלמד
 ראש עיריית רמלה

נתאשר.
 כ"ה בטבת תשי"ד (31 בדצמבר 1953)

ישראל רוקח
 שר הפנים

¹ ע"ר 1034, חום 1 מס' 414, עמ' 1.
² ק"ת 114, תשי"א, עמ' 17.

פקודת העיריות, 1934

חוק עזר לרמלה בדבר היטל עינוגים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 99 לפקודת העיריות, 1934, מתקינה מועצת עיריית רמלה

חוק עזר זה:

1. **היקונו חוק עזר** חוק עזר לרמלה (היטל עינוגים), תשי"א—1951, יתוקן כך: בתוספת, בסעיף 1, במקום סעיף קטן (ב) יבוא סעיף קטן זה: **השם**

שיעור היטל פרוטה	כרטיס שחירו פרוטה
30	עד 84
40	85 — 100
40% ממחיר הכרטיס.	101 ומעלה

מי

2. לחוק עזר זה ייקרא "חוק עזר לרמלה (היטל עינוגים) (תיקון), תשי"ד—1954".

מ א י ר מ ל מ ד
ראש עיריית רמלה

נתאשר.

כ"ה בטבת תשי"ד (31 בדצמבר 1953)

(תמ 80733)

י ש ר א ל ר ו ק ח
שר הפנים

¹ ע"ר 1034, חוס' 1 סס' 414, עמ' 1.
² ק"ת 194, תשי"א, עמ' 1437.

פקודת המועצות המקומיות, 1941

חוק עזר לכפר יבנה בדבר אגרת תעודת אישור

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941, מתקינה המועצה

המקומית כפר יבנה חוק עזר זה:

1. **הנדרות** בחוק עזר זה — **המועצה** — המועצה המקומית כפר יבנה; **ראש המועצה** — נשיא המועצה, לרבות אדם שהוסמך על ידיו בכתב.
2. **אגרת תעודה** המבקש מאת ראש המועצה תעודה, אישור תעודה או קיום תעודה, ישלם למועצה אגרות אלה:
- (1) בענין הנוגע לעסק או רכוש — 600 פרוטה;
 - (2) בכל ענין אחר — 300 פרוטה.

¹ ע"ר 1941, חוס' 1 סס' 1154, עמ' 119.

3. ראש המועצה רשאי ליתן תעודה לאשרה או לקיימה בלי כל תשלום או בתשלום מופחת, כשהמבקש הוא עני או מוסד לצרכי צדקה, תרבות, חינוך או דת שמטרתו אינה הפקת רווחים.

4. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לכפר יבנה (אגרת תעודת אישור) תשי״ד—1954“.

א. טו ד ו ר י ס

ראש המועצה המקומית כפר יבנה

נתאשר:

כ״ח בטבת תשי״ד (3 בינואר 1954)

(חמ 83481)

י ש ר א ל ר ו ק ח

שר הפנים

פקודת המועצות המקומיות, 1941

חוק עזר לנחלת יהודה בדבר מניעת מפגעים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941, מתקינה המועצה המקומית נחלת יהודה חוק עזר זה:

הנדרות

1. בחוק עזר זה —

„חוק עזר לטבעון“ — חוק עזר לטבעון (מניעת מפגעים), תשי״ג—1952²;

„בעל נכסים“, „המועצה“, „המחזיק“, „נכסים“, „ראש מועצה“ — כמשמעותם בחוק עזר לטבעון ובלבד שבמקום בו נאמר „טבעון“ יראו כאילו נאמר „נחלת יהודה“.

תחולת הסעיפים
2 עד 8 לחוק
עזר לטבעון

א1. הסעיפים 2 עד 8 לחוק עזר לטבעון כנוסחם ביום פרסומו ברשומות יהיו הסעיפים 2 עד 8 גם לחוק עזר זה.

השם

9. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לנחלת יהודה (מניעת מפגעים) תשי״ד—1954“.

צ מ י ר א ל י מ ל כ

ראש המועצה המקומית נחלת יהודה

נתאשר:

כ״ד בטבת תשי״ד (30 בדצמבר 1953)

(חמ 84168)

י ש ר א ל ר ו ק ח

שר הפנים

¹ ע״ר 1941, חוס׳ 1 מס׳ 1154, עמ׳ 119.
² ק״ת 808, תשי״ג, עמ׳ 181.

פקודת המועצות המקומיות, 1941

פקודת הרשויות המקומיות (מס עסקים), 1945

חוק עזר לעמק הירדן בדבר מס עסקים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941, וסעיף 3 לפקודת הרשויות המקומיות (מס עסקים), 1945, מתקינה המועצה האזורית עמק הירדן חוק עזר זה:

<p>1. בחוק עזר זה —
„חוק עזר ליהוד” — חוק עזר ליהוד (מס עסקים מקומי), תשי”א—1951;¹
„המועצה”, „עסק”, „עוסק”, „מס”, „ראש המועצה” — כמשמעותם בחוק עזר ליהוד, ובלבד שבמקום בו נאמר „יהוד” יראו כאילו נאמר „עמק הירדן”.</p>	הגדרות
<p>2. (א) העוסק בתקופה בין ט”ו בניסן תשי”ג (1 באפריל 1953) לבין כ”ו באדר ב’ תשי”ד (31 במרס 1954) או בחלק של התקופה האמורה ישלם למועצה מס בשיעור הקבוע בתוספת; התחיל לעסוק אחרי כ”א בתשרי תשי”ד (30 בספטמבר 1953) או חדל לעסוק לפני אותו יום, ישלם מחצית המס הקבוע כאמור.
(ב) העוסק כאמור באותו עסק במקומות שונים, ישלם מס בעד עסקו שבכל מקום ומקום.
(ג) העוסק כאמור בעסקים שונים באותו מקום, ישלם מס בעד עסק אחד בלבד, והוא העסק ששיעור המס בעדו הוא הגבוה ביותר.
(ד) התחיל עוסק, לאחר ששילם את המס, לעסוק כאמור באותו מקום בעסק חדש בשיעור המס בעדו עולה על שיעור המס בעד העסק הקודם, ישלם את ההפרש תוך שלושים יום מיום שהתחיל לעסוק בעסק חדש.</p>	המלח מס
<p>3. (א) המס ישולם תוך שלושים יום מיום פרסום חוק עזר זה ברשומות (להלן — יום הפרסום).
(ב) עוסק שהתחיל לעסוק אחרי יום הפרסום, ישלם את מחצית המס תוך שלושים יום מיום שבו התחיל לעסוק.</p>	השלום המס
3א. הסעיפים 4 עד 6 לחוק עזר ליהוד כנוסחם ביום פרסומו ברשומות יהיו סעיפים 4 עד 6 גם לחוק עזר זה.	תחולת הסעיפים 4 עד 6 לחוק עזר ליהוד
7. תקפו של חוק עזר זה הוא מיום ט”ו בניסן תשי”ג (1 באפריל 1953) עד יום כ”ו באדר ב’ תשי”ד (31 במרס 1954).	תחולה
8. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לעמק הירדן (מס עסקים מקומי), תשי”ד—1954”.	השם

¹ ע”ר 1041, תוס’ 1 מס’ 1154, עמ’ 119.
² ע”ר 1945, תוס’ 1 מס’ 1486, עמ’ 115.
³ ע”ת 177, תשי”א, עמ’ 1101.

תוספת
שיעורי המס

ל"י	תיאור המלאכה או העסק	ל"י	תיאור המלאכה או העסק
40	המעסיק פועלים בשכר —	25	בית חרושת המעסיק פועלים —
80	עד 5	10	על 10
150	6 — 10 ומעלה	80	על 11
	בית מלאכה למסגרות המשתמש בכוח מיכני המונע על ידי חשמל —	160	על 21
25	שאינו מעסיק פועלים בשכר	400	על 41
	המעסיק פועלים בשכר —	700	101 ומעלה
40	עד 5	350	חברה לאספקת חשמל
80	6 — 10 ומעלה	450	חברת אוטובוסים להסעת נוסעים
150	מסך המשתמש בכוח מיכני המונע על ידי חשמל —	250	חברה להובלת משאות מחצבה
25	שאינו מעסיק פועלים בשכר	150	בית מלאכה לפחחות המשתמש בכוח מיכני המונע על ידי חשמל —
	המעסיק פועלים בשכר —		שאינו מעסיק פועלים בשכר
40	עד 5	40	המעסיק פועלים בשכר —
80	6 — 10 ומעלה	80	על 5
150	מסך המשתמש בכוח מיכני המונע על ידי חשמל —	150	10 — 6 ומעלה
50	זרבויה עם דשיון למכירת משקאות משכרים		בית מלאכה לנגרות המשתמש בכוח מיכני המונע על ידי חשמל —
50	החגה למכירת בנזין		שאינו מעסיק פועלים בשכר
300	מחלבה המעסיקה לפחות 6 עובדים שכירים	25	

א. האפ"ט

ראש המועצה האיזורית עמק הירדן

נתאשר.

כ"ד בטבת תשי"ד (30 בדצמבר 1953)

(חמ 83640)

ישראל רוקח

שר הפנים

פקודת המועצות המקומיות, 1941

פקודת הרשויות המקומיות (מס עסקים), 1945

חוק עזר לרמת הדר בדבר מס עסקים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941, וסעיף 3 לפקודת הרשויות המקומיות (מס עסקים), 1945, מתקינה המועצה המקומית רמת הדר חוק עזר זה:

1. חוק עזר לרמת הדר (מס עסקים מקומי), תשי"ג—1952 (להלן — חוק העזר המקורי), יתוקן כך:

תיקון
חוק עזר

במקום התוספת תבוא תוספת זו:

1 ע"ר 1941, תוס' 1 מס' 1154, עמ' 119.
2 ע"ר 1945, תוס' 1 מס' 1436, עמ' 115.
3 ק"ת 304, תשי"ג, עמ' 104.

קובץ התקנות 418, י"ו בשבט תשי"ד, 21.1.1954

תוספת

שיעור המס בל"י	תיאור המלאכה או העסק	שיעור המס בל"י	תיאור המלאכה או העסק
1.500	מדגרה — לכל קיבול של 1000 ביצים	50	אגודה שיתופית חקלאית
	מחלק —	24	אוטו משא, למעלה מטון אחד
6	חלב	6	דירה מרטיט שבה מגישים ארוחות בתשלום
6	נפט	150	חברת חשמל
4	קרח	6	תנות, פרט לחנות מכולת
6	מלון, פנסיון או אכסניה	30	חנות מכולת
6	סוכן בטוח		טרקטור ממונע —
6	עגלה עם בהמה אחת	25	על שרשרות
0.500	עזים, פרט לשתים הראשונות — לכל ראש	15	על גלגלי גומי
24	קבלן בנין	12	סנדר, עד 1 טון
1	רפת — לכל ראש	0.080	כוורן — עבור כל כוורת
12	שרברב, נגר או מקבל עבודות שונות		לול שיש בו למעלה מ-50 עופות —
1.500	תישים — לכל ראש	0.020	עבור כל ראש

2. תקפו של חוק עזר זה הוא מיום ט"ז בניסן תשי"ג (1 באפריל 1953) עד יום כ"ו באדר ב' תשי"ד (31 במרס 1954).

3. הוראות סעיף 3 לחוק העזר המקורי לא יחולו על תשלום המס בשנת 1953/54 ומס זה ישולם תוך שלושים יום מיום פרסום חוק עזר זה ברשומות, אולם כל סכום ששולם על פי חוק העזר המקורי בעד שנת 1953/54 ייחשב כאילו שולם על חשבון המס לפי חוק עזר זה.

4. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לרמת הדר (מס עסקים מקומי) (תיקון) תשי"ד — 1954”.

י. רגנסבורגר

ראש המועצה המקומית רמת הדר

נתאשר.

כ"ג באלול תשי"ג (3 בספטמבר 1953)

ישראל רוקח
שר הפנים (חמ 85456)

תיקון מעות דפוס

בקובץ התקנות 414, תשי"ד, עמ' 283, הפרט החמישי הוא „591 כ"ה" במקום — „591, ב' ה' שנדפס בטעות.